

[Finansministeren.]

Lovforslag om de Omnormeringer, som bliver en Følge af Gennemførelsen af Lovforslaget om Oprettelse af Landsskatte retten og Ligningsdirektoratet. Det vil ske uanset at Nyordningen ikke i Starten vil medføre større Ændringer i de personelle Forhold.

Det er jo ogsaa saadan, at der ikke hidtil om de Grænseskel, der skal drages, har været afvigende Meninger mellem Rigsdagens Partier. Det er min Opfattelse, at det Forslag, der nu her er til Behandling, heller ikke overskrider den Skillelinie, som naturligt maa drages. Det er jo saadan, at det har faaet enstemmig Tilslutning, og jeg mener ogsaa, at man i Virkeligheden her har fulgt stadig de samme Synspunkter gennem Aarene lige siden 1919.

En anden Betragtning, som er fremført af det ærede Mindretal, gaar ud paa, at man fra Regeringens Side ved det, man i Mindretalsudtalelsen kalder Nylovgivning, skal søge samtidig at opføre, hvor stort et Krav denne Lovgivning stiller med Hensyn til Udvidelse af Tjenestemandspersonale. Man gør gældende, at det ofte senere viser sig nødvendigt at antage mere Personale, end der blev stillet i Udsigt ved Lovens Gennemførelse.

Ogsaa her kan jeg sige, at jeg i og for sig ikke skal indvende noget imod den fremsatte Henstilling om at give saa fyldestgørende Oplysninger som muligt, men jeg skal gøre opmærksom paa, at man sikkert alligevel bør gaa frem med en vis Varsomhed. Det vilde være farligt, om man, naar saadanne almindelige Lovforslag kommer frem, gav Administrationen en Opfordring til, om jeg saa maa sige, at normere til Tops med det samme af Frygt for, at den ikke senere skulde kunne faa den nødvendige Arbejdskraft. Jeg tror, Forholdet her er det samme, som hvis man skal planlægge et Hus, lægge Budget for Bygningen af et Hus, at det er farligt, at Arkitekten straks gaar til Tops med Udgiftsberegningen. Jeg tror, det er nyttigt, at man der — og jeg mener ogsaa, det er nyttigt fra Finansministeriets Side — i Starten søger at holde Omkostningerne nede paa det, man maa anse for at være strengt begrundet, og saa maa man hellere følge den Fremgangsmaade senere, hvis det skulde vise sig nødvendigt, at føje en vis yderligere Normering til, vel at mærke, naar saa denne Normering igen kan begrundes paa fyldestgørende Maade.

Med Hensyn til de Stillingsudvidelser,

der nu hvert Aar finder Sted, er Forholdet ogsaa det, at det ikke alt sammen er nye Stillinger, der er Tale om. Man har ogsaa her fulgt den samme Fremgangsmaade, som jeg før angav, at man foreløbig har hjulpet sig igennem med midlertidige Normeringer, midlertidige Placeringer, og den endelige Udbygning finder saa Sted, naar Forholdene har fæstnet sig. Saadan er det sket med Vejkontoret, og saadan er det sket med forskellige Kontorer i Finansministeriet og paa andre Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager var inde paa Spørgsmaalet om Stedtil læggene og mente, at det vilde være naturligt at benytte det Aar, der nu gaar, inden man kommer til den næste Regulering, til at tage selve Principperne for Tildeling af Stedtil læg op. Deri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Jeg mener, at Stedtil lægget i det hele er saa nøje knyttet til Tjenestemandsoverordningen, at Spørgsmaalet, om der eventuelt — hvad jeg ikke skal tage Stilling til her — skal ske en Ændring paa dette Omraade, maa bero, indtil man kommer til en almindelig Revision af Tjenestemandsoverordningen paa det Tidspunkt, hvor dette Spørgsmaal nu maatte melde sig.

Det samme maa jeg sige med Hensyn til det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsens Betragtninger vedrørende Spørgsmaalet om mere generelle Lønordninger inden for Hæren og Søværnet. Naar det ærede Medlem sagde, at han forstod, der i og for sig var principiel Enighed om en Ligestilling paa dette Omraade, finder jeg Anledning til at sige til det ærede Medlem, at derom ved jeg intet. Det maa bero paa de Overvejelser, der til sin Tid skal foretages, om der principielt set er Grund til Ligestilling, og jeg tror ikke, at man i hvert Fald i Øjeblikket inden for de to Etater, der er Tale om, netop er naaet til en saadan Afklaring af dette Spørgsmaal, at man kan sige, der er principiel Enighed.

Med Hensyn til de almindelige Betragtninger om, at Regeringens Politik medfører en stadig Udvidelse af Tjenestemandenes Kreds, ja, saa er dette den Slags almindelige Betragtninger, som det er let nok at fremsætte. Det vilde unægtelig være mere interessant at faa at vide, paa hvilke specielle Omraader det er, man fra Oppositionens Side mener, at en Administration burde have været lagt anderledes, eller at der ikke burde have været sat en Administration i Gang. Der er i Almindelighed, naar man drøfter Spørgsmaalet om de Goder, Staten skal yde Befolkningen, ikke Tilbageholdenhed fra nogen Side, og det er